

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zakres zastosowania dyrektywy 96/71/WE⁽¹⁾ z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (dalej zwanej także w skrócie „dyrektywą”), w szczególności jej art. 1 ust. 3 lit. a), obejmuje także świadczenie usług polegających na zapewnianiu pasażerom posiłków i napojów, usług serwisu w wagonach czy usług sprzątanania przez pracowników usługodawcy z siedzibą w państwie, z którego pracownik jest delegowany (na Węgrzech), celem wykonania umowy z przedsiębiorstwem transportu kolejowego z siedzibą w państwie, do którego pracownik jest delegowany (Austria), jeśli te usługi są świadczone w pociągach międzynarodowych, które przejeżdżają także przez terytorium państwa, do którego pracownik jest delegowany?
- 2) Czy art. 1 ust. 3 lit. a) dyrektywy obejmuje także przypadek, kiedy usługodawca z siedzibą w państwie, z którego pracownik jest delegowany świadczy usługi określone w pytaniu pierwszym nie w wykonaniu umowy z przedsiębiorstwem transportu kolejowego z siedzibą w państwie, do którego pracownik jest delegowany, na rzecz którego to przedsiębiorstwa transportu kolejowego ostatecznie usługi są świadczone (odbiorca usług), lecz w wykonaniu umowy z innym przedsiębiorstwem z siedzibą w państwie, do którego pracownik jest delegowany, które z kolei związane jest stosunkiem umownym (łańcuch podwykonawców) z przedsiębiorstwem transportu kolejowego?
- 3) Czy art. 1 ust. 3 lit. a) dyrektywy obejmuje także przypadek, kiedy usługodawca z siedzibą w państwie, z którego pracownik jest delegowany, nie przydziela do świadczenia usług określonych w pytaniu pierwszym własnych pracowników, lecz pracowników innego przedsiębiorstwa, którzy zostali mu postawieni do dyspozycji jeszcze w państwie, z którego nastąpiło delegowanie za granicę?
- 4) Niezależnie od odpowiedzi na pytania od pierwszego do trzeciego: czy są niezgodne z prawem Unii, w szczególności z zasadą swobody przepływu usług (art. 56 i 57 TFUE) takie przepisy krajowe, które przewidują, iż przedsiębiorstwa, które delegują pracowników na terytorium innego państwa członkowskiego celem wykonywania usług mają obowiązek przestrzegania warunków zatrudnienia w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy oraz przestrzegania związanych z tym obowiązków (jak na przykład obowiązku dokonania zgłoszenia transgranicznego delegowania pracowników organowi państwa, na którego terytorium pracownicy zostali delegowani, oraz obowiązku przechowywania dokumentów dotyczących wysokości wynagrodzenia oraz dotyczących zgłoszenia pracowników do ubezpieczenia społecznego) również i w takich wypadkach, gdy (po pierwsze) delegowani transgranicznie pracownicy należą do jeżdżącego w pociągach personelu przedsiębiorstwa transportu kolejowego oferującego połączenia międzynarodowe lub do personelu przedsiębiorstwa, które oferuje usługi typowe dla przedsiębiorstwa transportu kolejowego (zapewnienie pasażerom posiłków i napojów, usługi serwisu w wagonach) w pociągach tego ostatniego, kursujących przez granice państw członkowskich oraz gdy (po drugie) podstawą do delegowania albo w ogóle nie jest umowa o świadczenie usług, albo co najmniej nie jest nią taka umowa o świadczenie usług, która została zawarta pomiędzy delegującym przedsiębiorstwem oraz działającym w innym państwie członkowskim odbiorcą usług, gdyż obowiązek świadczenia usług przedsiębiorstwa delegującego w stosunku do działającego w innym państwie członkowskim odbiorcy usług wynika z podwykonawstwa (łańcucha podwykonawców) i gdy (po trzecie) delegowanych pracowników nie łączy stosunek pracy z przedsiębiorstwem delegującym, lecz z innym przedsiębiorstwem, które stawia do dyspozycji własnych pracowników przedsiębiorstwu delegującemu jeszcze w państwie członkowskim siedziby tego przedsiębiorstwa delegującego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, Dz.U. 1997, L 18, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Mureș (Romania)
w dniu 9 stycznia 2018 r. – postępowanie karne przeciwko Virgilowi Mailatowi, Delii Elenie Mailat,
Apcom Select SA**

(Sprawa C-17/18)

(2018/C 123/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Mureș

Strony w postępowaniu głównym

Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Apcom Select SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarcie umowy, na której mocy jedna spółka oddaje w najem innej spółce nieruchomość, w której poprzednio prowadzona była szczególna działalność polegająca na publicznym wydawaniu posiłków w restauracji, wraz ze wszystkimi środkami trwałymi i składnikami inwentarza, w wypadku gdy spółka przejmująca nieruchomość kontynuuje tę samą działalność polegającą na publicznym wydawaniu posiłków w restauracji pod tą samą nazwą co wykorzystywana wcześniej, stanowi przekazanie działalności w rozumieniu art. 19 i art. 29 dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, czy opisana transakcja stanowi świadczenie usług, które można uznać za wynajem nieruchomości w rozumieniu art. 135 ust. 1 lit. l) dyrektywy VAT lub złożone świadczenie usług, którego nie można uważać za wynajem nieruchomości podlegający opodatkowaniu z mocy ustawy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006 L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Darmstadt (Niemcy) w dniu 11 stycznia 2018 r. – TopFit e.V., Daniele Biffi / Deutscher Leichtathletikverband e.V.

(Sprawa C-22/18)

(2018/C 123/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Darmstadt

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: TopFit e.V., Daniele Biffi

Strona pozwana: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 18, 21 i 165 TFUE należy interpretować w ten sposób, że przepis zawarty w regulaminie lekkiej atletyki związku państwa członkowskiego, który to przepis uzależnia udział w mistrzostwach krajowych od obywatelstwa tego państwa członkowskiego, stanowi niedopuszczalną dyskryminację?
2. Czy art. 18, 21 i 165 TFUE należy interpretować w ten sposób, że związek państwa członkowskiego w sposób niedopuszczalny dyskryminuje sportowców-amatorów, którzy nie mają obywatelstwa tego państwa członkowskiego, umożliwiając im wprawdzie udział w mistrzostwach krajowych, jednakże pozwalając im jedynie na starty „poza konkursem” lub „bez klasyfikacji” oraz nie zezwalając im na udział w biegach i walkach finałowych?
3. Czy art. 18, 21 i 165 TFUE należy interpretować w ten sposób, że związek państwa członkowskiego w sposób niedopuszczalny dyskryminuje sportowców-amatorów, którzy nie mają obywatelstwa tego państwa członkowskiego, wykluczając ich z przyznawania tytułów krajowych względnie klasyfikacji?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria) w dniu 17 stycznia 2018 r. – „Elektrorazpredelenje Jug” EAD / Komisija za energijno i wodno regulirane

(Sprawa C-31/18)

(2018/C 123/18)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad